

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

VIII. An credant in sancta Catholica Ecclesia septem Sacramenta esse, Et an credant ea esse efficacia & certa signa gratiae?

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

dos & utiles Ecclesiae, & Deo gratias agimus, quod subinde aliquas Synodos rexit ad emendationem errorum.

Sed fuerunt aliae congregationes, quarum etiam fuit magna frequentia, in quibus facta sunt decreta contraria Symbolis, ut in Synodo & Arimino tempore Constantij, ubi decretum est, ut pro *decretis*, deinceps legeretur *scripturis*, quod partes dissentientes uiderentur hoc cothurno coniungi posse. Id gratum fuit Imperatori, Talia exempla ostendunt posse errare Synodos, & decreta earum conferenda esse ad normam, quae nequaquam est ambigua aut mutabilis, uidelicet ad scriptura Prophetica & Apostolica, & symbola. Ideo Synodorum decreta cum hac norma pugnantia taxare necesse est, quale est Synodi Constantiensis decretum, quod unam partem cenae Domini populo admittit. Sic & de ceteris impijs decretis, qualia multa in proxima Synodo Tridentina facta sunt, iudicandum est. Haec de Synodis hoc loco breuiter respondeo.

OCTAUA QVAESTIO.

AN CREDANT IN SANCTA CATHOLICA Ecclesia septem Sacramenta esse, Et, An credant ea esse efficacia & certa signa gratiae?

RESPONDEO. Nego esse septem illa, quae Papistae numerant. Nam ritus Papisticus unctionis, qui nunc in usu est, manifesta impietas. Consecrationes olei, quae nunc fiunt, sunt similes Magicis. Additur item inuocatio hominum mortuorum. Haec expresse damnamus. Falso autem citantur exempla Apostolorum, qui adhibebant olea ad curationem morborum. Nunc fingunt unctione tolli peccata, & manifestum est, huic ritui unctionis non esse adiunctam promissionem gratiae. RITVS confirmationis, quem retinent Pontificij, prorsus inane spectaculum est, nec mandatum Dei nec promissionem gratiae adiunctam habet. Cum autem Sacramenta nominentur actiones a Deo instituta, ut sint testimonia promissionis gratiae, ideoque habeant adiunctam promissionem, affirmo haec duo, Baptismum & Cenam Domini esse Sacramenta. Si quis etiam Absolutionem uult nominare Sacramentum, non repugno, Quia promissio addita est: Quorum remiseritis peccata, &c. De effectu autem plane dico, In adultis fidem propriam in usu Sacramentorum necessariam esse, qua singuli sustentent se promissione gratiae, & intuentes testimonium illud, confirmentur, ac statuunt, non propter hanc obedientiam dari gratiam, sed gratis propter filium Dei, iuxta dictum: Iustificamur autem gratis per redemptionem quae est in Christo Iesu per fidem.

EXPRESSE

EXPRESSE autem deliramentum Pharisæicum damno, quod dicitur per Sacramenta ex opere operato, sine bono motu uentis, dari gratiam.

DE IX. ARTICULO, QUI LOQUITUR
DE TRANSUBSTANTIATIONE,
& de tribus sequentibus, qui loquuntur
de Adoratione.

SIMVL respondeo. Cum vera Sacramenta in Ecclesia sint actiones instituta à Deo, & nulla creatura possit talem actionem instituire, cui sit addita promissio gratiæ, seu rem ad quam fiat adoratio, manifestum est nihil habere rationem veri Sacramenti extra usum institutum, Vt, si quis circumferret aquam Baptismi, & diceret, ibi inclusum esse Spiritum sanctum, & iuberet fieri adorationem ad illam aquam, ibi prorsus esset Idoli cultus. EODEM modo dico expresse de Papistica adoratione panis, quam exercent extra usum, in sua oblatione, repositione, & circumgestatione. Et assumo hanc manifestam idololatriam causam esse necessariam, cur relinquenda & fugienda sint ipsorum congregationes, iuxta dictum: Fugite idola. SCRIPTUM est in Daniele de Antiocho: Deum Maozim colet auro & argento: Vbi non dubium est, significari id quod tunc fecit Antiochus, videlicet, Idoli adorationem, quod collocarat Antiochus in templum veri Dei. Etsi autem cur Daniel usus sit appellatione Maozim, disputatur, tamen soni vicinitas congruit ad nomen Maza, quod est panis seu cibus. Et cum Antiochus sit typos Antichristi, cogitent pij, multa idola in colluue Pontificia colivertris causa, inter quæ etiam est deprauatio cœnæ Domini. Hæc dico, ut cum obijcitur nobis quod Schismatum autores simus, pij se confirmet & consolentur hac cogitatione, quod mandato diuino cogemur idola fugere. CONSTITUTA hæc firma sententia, quod nihil habeat rationem Sacramenti extra usum institutum, Responsio perspicua est ad interrogationem sedecimam, in qua Aristotelus quat: Quæ sit sententia horum uerborum: Hoc facite ad me recordationem? Respondeo, Præcipit ut hoc faciamus quod institutum est, scilicet, Accipite, manducate, bibite ex hoc omnes. Nulla syllaba ibi legitur de obligatione & alijs spectaculis, sed Sumtio instituitur, & ita instituitur, ut fiat recordatio mortis & resurrectionis Christi, & beneficiorum eius, quod intelligatur de publica & prima recordatione, sicut hæc uerba docent: Quotiescunque hoc facitis, mortem Domini annuntiate. Neruum publicæ & honestæ congregationis esse hanc summionem filius Dei uoluit. Et quidem in Paulo dicitur promissio addita est: Donec uenerit. Significat enim mansuram esse Et-